

د انقلابي اخلاقو په اړه

ليکوال: هوشي مين

ژباړن: جانباز شرافت

د ملگري "هوشي مين"

د يو سلو ديرشمي کليزي په مناسبت

د انقلابي اخلاقو په اړه

ملګری هوشی مین – د ویتنام د خلکو لوی رهبر

ژباړه: جانباز شرافت

د ملګري هوشي مين د زيږېدنې د ۱۳۰ کليزي په مناسبت

انسان د خپل پیدایښت راهیسې، تل باید د ژوندي پاته کېدلو لپاره د طبیعت (وحشي حیواناتو، اقلیم . . .) په وړاندي مبارزه وکړي. په دې مبارزه کې د بریالیتوب د لاسته راوړلو لپاره، هر وګړی باید د ټولني په چوکاټ کې د ډېرو خلکو د ځواک سره غوټه وي. هغه په یوازې سر نه سي کولای، په ښه ډول سره طبیعت د انساني ژوند لپاره برابره کړي.

انسان باید د ژوندي پاته کېدلو او خواړو او پوښاک د برابرولو لپاره تولید وکړي. تولید هم ټولنیز دی، ځکه انسان په یوازیتوب سره تولید نه سي کولای. زموږ په پیر کې، چې د تمدن او انقلاب پیر دی، انسان باید د هر کار د مخته وړلو لپاره، د ټولني پر ځواک باندې زیاته تکیه وکړي. نن ورځ، تر بل هر وخت زیات، یو وګړی نه سي کولای، پر جلا لار ولاړ سي، بلکې باید د ټولني سره تړلی وي.

پر دې اساس وگر پالنه، د گډو او ټولنيزو اصولو پر خلاف ده. کولکتويزم (ټولنيز اصول) او سوسياليزم به پرته له شکه بريالی کېږي او انډويډواليزم (وگر پالنه) به حتمن له منځه ځي.

توليدي مناسبات او توليدي ځواکونه د انسان د تفکر د ډول او ټولنيزو سيستمونو سره په تړلي ډول تکامل کوي او د بدلون سره مخ کېږي. موږ ټول پوهېږو، چې د پخوا څخه تر اوسه پورې توليدي مناسبات د ونو د ښاخونو او ډبرينو تېشو څخه نيولې، بيا تر نننيو برقي ماشين آلاتو او اتومي انرژيو پورې تکامل کړی دی. ټولنيزو اړيکو هم د لومړي کمون، غلامۍ د دورې، فيوډاليزم او پانګوالۍ د پيرونو تکامل تېر کړی او نن ورځ نيم بشریت د سوسياليزم او کمونيزم پر خوا ځي. هيڅ څوک نه سي کولای، د دغو پرمختګونو او تاريخ د حرکت مخه ونيسي.

د خصوصي مالکيت د را منځ ته کېدلو راهيسي، تر اوسه ټولنه په بيلابيلو طبقاتو باندې ويشل سوې ده. څېښاکګر طبقات او څېښاک کېدونکي طبقات او ټولنيز تضادونه او طبقاتي مبارزه د هغه څخه راوتلي. لزوماً هر څوک په يوې يا بلې طبقې پورې اړه لري او هيڅ څوک نه سي کولای ېې طبقې سي. په عين وخت کې، هر څوک د خپلې طبقې د ايډيالوژۍ نمايندګي کوي.

په پخوانيو ټولنو کې، ځمکوالو، پانګوالو او امپرياليستانو په ډېري ېې رحمۍ سره، پر نورو ټولنيزو طبقاتو، په ځانګړي ډول کارګرانو او بزګرانو باندې ظلمونه کول. هغوی هغه ګډه شتمني، چې د ټولني په واسطه توليديدل؛ لوتل، په خپل خصوصي مالکيت باندې ېې بدلول او په عيش و عشرت کې ېې ژوند کوی، خو په دوامداره ډول سره ېې د [پاک لمنۍ او شرم] [آزادۍ] او [ډموکراسۍ] څخه خبرې کولې.

ددا ظلمونو د له منځه وړلو لپاره زيار ايستونکي نور پاڅېدلي او انقلاب ېې کړی، تر څو خپل ځانونه د څېښاک او غلامۍ د بندونو څخه آزاد کړي او پخوانی ټولنه، د انسان څخه د انسان د استثمار څخه پاکه کړي او په داسي يوې ټولني باندې ېې بدله کړي، چې د ټولو زيار ايستونکو انسانانو لپاره نيکمرغي منځ ته راوړي.

د بريا لپاره بايد مخکېن ترينه، پوه ترينه، قاطعترينه، منضبط ترينه او متشککترينه طبقه، يعنې کارګره طبقه او پرولتاريایي ګوند، انقلاب رهبري کړي.

انقلاب کول، زړه ټولنه په نوي او ښې ټولني باندې اړولو ته وايي، خو په عين وخت کې يوه ډېره درنه دنده هم ده، چې سخته، پېچلې، اوږده، ستونزمنه او نه سترې کېدونکې مبارزه غواړي. دا دروند بار، يوازي يو ځواکمن انقلابي انسان وړلای سي، تر څو وکولای سي دا لوړ رسالت ترسره کړي.

موږ ټولو د هغې روزني څخه چې په زړې ټولني كې مو ترلاسه كړي دي؛ تراوسه د هغه پاتي شوني په خپل فكر، چلند او عاداتو كې راسره دي. د زړو ټولنو بدترينه او خطرناكترينه پاته شوني وگر پالنه ده، چې د انقلابي اخلاقو پر ضد باندې كړنه كوي. د وگرپالني لږه اغيزه هم وده كوي او پر انقلابي پاك لمنۍ باندې په تور ټكي بدلېږي او موږ ته اجازه نه راکوي، چې د زړه له كومي د انقلابي موخو لپاره مبارزه وكړو.

وگرپالنه يو ډېره تېر ايستونكې او خاينه پديده ده، چې په ډېر مهارت سره انسان پر شاتگ ته اړ باسي او ټول پوهېږي، چې پر شاتگ، د وړاندې تگ په نسبت ډېر سخت دی. په همدې خاطر هم ډېره گواښمنه ده.

د زړې ټولني د ناوړو اغيزو او پاته شونو څخه د خلاصون او د هغه پر ځای د انقلابي معرفت او پېژندنې د ځايناستي كولو لپاره موږ بايد سخته مطالعه وكړو، زده كړه وكړو او خپل ځان اصلاح كړو، ترڅو په دوامداره ډول سره وده وكړو. د داسي كار د نه كولو په صورت كې، موږ د ځمكې وهل كېږو، شاته پاتېږو او په پای كې به د مخ پر ودې ټولني څخه جلا كېږو.

يوازې ښوونځی ته په تللو او زده كړه ائيزو ټولگيو كې په گډون سره موږ نه سو كولاى زده كړه وكړو او ځان اصلاح كړو. په انقلابي هلو - ځلو سره هم موږ دا كار كولاى سو. مخفي انقلابي فعاليت، عمومي غورځنگ، د مقاومت جگړه، د هيواد په شمال كې د سوسياليزم اوسنى جوړېدونكې ودانۍ او د بيا ملي يووالي لپاره مبارزه، د انقلابي پېژندنې، شناخت او معرفت د ترلاسه كولو لپاره ډېرې ښې ښوونځي دي.

هغه انسانان چې د انقلابي شناخت او پاكي درلودونكي دي، هيڅكله د ستونزو او سختيو څخه نه بېرېږي، په چارو كې دوه زړي نه وي او شاته گام نه اېږدي. هغوى هيڅكله د گوند، انقلاب، كارگري طبقې، ملت او بشريت لپاره په خدمت كې د خپل ځان او گټو د قربانولو لپاره يوه شېبه هم نه تم كېږي. دا د انقلابي اخلاقو يوه ډېره ښكاره بېلگه ده.

زموږ په گوند كې، هر يوه ملگرو، تران فو، نگو جيانو، له هونگ فونگ، نگوين وان تو، نگوين تي مين ځای او ډېرو نورو خپل ځان د گوند او خلگو لپاره قرباني كړل او د ټولو خلگو د گټو لپاره د ځانونو د تيريدني ډېر ځلانده مثالونه گرځېدلي. هغه خلك چې د انقلابي اخلاقو او معرفت درلودونكي دي؛ ساده، عاجزه او د هر ډول سختيو او ستونزو سره د مخ كېدلو لپاره تيار وي. [د قرباني په صف كې اول او د امتيازاتو په صف كې آخر درېږي].

موږ بايد تل په دې فکر کي اوسو، چي څه ډول کولای سو، خپلي دندې او رسالتونه ترسره کړو، نه دا چي څه ډول وکولای سو تر ټولو زیاته گټه پورته کړو. موږ بايد د باتو ویشتلو او د خپلو پخوانیو لاسته راوړنو څخه د ویاړمن کېدلو، د ځانگړو امتیازونو د ترلاسه کولو، یا بوروکراتیزم د ودې، ځان ته کتنې او بداخلاقي څخه په مطلق ډول ډډه وکړو، ځکه دا د انقلابي اخلاقو اساسي برخې تشکیلوي.

په لنډو کي ویلای سو، چي په انقلابي اخلاقو کي لاندې مطالب سته:

- د خلکو، انقلاب او گوند د گټو لپاره د خپل ټوله ژوندانه قرباني کول. دا تر ټولو اړین ټکی دی.
- د گوندي ډسپلین د تحکیم او د هغه د تگلارو د عملي کولو لپاره نه ستړي کېدونکي هلي – ځلي.
- د گوند او زیار ایستونکو گټې، تر خپلو شخصي گټو لوړې گڼل. د خلکو لپاره د زړه د کومي او ټول توان سره خدمت کول. د گوند او خلکو لپاره تر ځان تیریدونکې مبارزه او په دغو ټولو مواردو کي د ځان بیلگه کول.
- د مارکسیزم – لینیزم په زده کړه کي ټینګه هڅه کول او د ایډیالوژیکو معیارونو د لوړولو لپاره د ملګرو سره یو ځای، د انتقاد او انتقاد د خپله ځانه دوامداره ترسره کول.

هر انقلابي باید په ټینګه سره په دې پوه سي، چي زموږ گوند د کارګري طبقې تر ټولو مخکښ او متشکله سازمان دی. اوسمهال، که د کارګري طبقې شمېر، ډېر لږ دی، خو د ودې په حال کي دی. په راتلونکي کي به کرنيزي تعاوني په ټول هیواد کي را منځته سي او بزګران به په کارګرانو واوړي. روښانفکران به د لاسي کار سره په ښه ډول آشنا سي او د فکري او لاسي کارکونکو ترمنځ توپیر به په کراره – کراره له منځه ولاړ سي. په پایله کي به د کارګرانو په تعداد کي زیاتوالی راسي. د هغوی ځواک به وده وکړي او په راتلونکي کي به خپل ځان او ټوله نړۍ بدله کړي.

یو انقلابي انسان باید په پوره وضاحت سره په دې باندي پوه سي او په پوره قاطعیت سره، د کارګري طبقې د دریځونو څخه دفاع وکړي، تر څو وکولای سي، د زړه له کومي، د سوسیالیزم او کمونیزم او پرولتاریا او ټولو زیار ایستونکو لپاره مبارزه وکړي. انقلابي شناخت او معرفت، گوند او ولسونو ته ډېره وفاداري ده.

د گوند تر رهبرۍ لاندې زموږ خلک په ډېري اتلولۍ سره جنګېدلي دي، استعمارکونکي او فیوډالان یې نسکور کړي او د هیواد شمال یې آزاد کړی دی. دا یو لویه بریا وه، خو انقلاب لا تراوسه پوري خپل پوره بریالیتوب ته نه دی رسېدلی. د گوند اوسنۍ موخه، د بیا ملي یووالي او د یو سوله خوښونکي، متحد، خپلواک،

ډموکراتیک او وده کونکي ویتنام د جوړولو او د انسان څخه د انسان د څښاک او د نوي ټولني د ودانۍ، چې د ټولو لپاره د نیکمرغۍ را منځته کونکې وي؛ لپاره مبارزه ده.

که څه هم زموږ صنایع لا تراوسه شاته پاته دي، خو د ودې په حال کې دي. د بریا لپاره، د هڅو په لړ کې، زموږ کارگران باید د لا زیات، چټک او سپما کونکي تولید لپاره سیالي وکړي، د کار قوانین وپېژني او د اړینو کارونو په مدیریت کې په فعالانه ډول برخه واخلي. موږ باید د غلا او رشوت په وړاندې مبارزه وکړو او زموږ کادرونه باید په پوره مانا سره، زیارایستونکي، سپما کونکي، صادق او د چارو سم مخته وړونکي وي او د کارگرانو سره په کار کې یو ځای سي.

زموږ د بزگرانو په منځ کې ځمکې وېشل سوي او د دوی د ژوندانه د یوې برخې په پرمختګ کې پې مرسته ورسره کړې ده، خو د تولید مناسبات لاتراوسه هم پراگنده او شاته پاته دي. په همدې خاطر، موږ تراوسه اضافه محصولات نه دي درلودلي او د ژوندانه وضعیت یوازې لږ ښه سوی دی.

پر دې اساس انقلابي اخلاق، د ګوند د موخو د لاسته راوړلو او کارګري طبقې او زیار ایستونکو لپاره، صادقانه چوپړ ته وایي. د ګوند ډېرو غړو او د کارګرو ځوانانو د اتحادیې ډېرو برخه والو او کادرونو دا دندې ترسره کړي دي، خو ټولو نه. دوی په تېروتنې سره داسې فکر کوي، چې اوس استعمار کونکي او فېوډالان د هیواد په شمال کې پرځول سوي دي؛ نو زموږ بریا پای ته رسیدلې ده. په همدې خاطر هم دوی اجازه ورکوي، چې وګړپالنه وده پکښې وکړي، هغوی د تفریح او استراحت غوښتنې کوي او ددې پر ځای چې د سازمان او ګوند لخوا ور سپارل سوي دندې ترسره کړي؛ خپل کارونه ترسره کوي. هغوی د لوړو مقامونو غوښتونکي دي، خو خپل مسئولیت نه قبلوي. د دوی جنگیالیټوب، انقلابي مېړانه او ښې ځانګړتیاوي کرار – کرار کمزوري کیږي. هغوی دا هیروي، چې د یو انقلابي لپاره اصلي معیار د ګوند او انقلاب لپاره تر پایه پوري مبارزه ده.

موږ باید دې ته پام وکړو، چې هغه بریاوي، چې تراوسه موږ ترلاسه کړي دي؛ په یوې اوږدې لارې کې لومړني ګامونه دي. موږ باید ډېر نور مخکې ولاړ سو، انقلاب باید نور پرمختګونه وکړي. که داسې ونه سي، موږ به شاته ولاړ سو او نه سو کولای لاسته راغلي بریاوي وساتو او تکامل ورکړو.

د سوسیالیزم پر خوا، د ګام اخیستلو لپاره موږ باید اوږده او سخته مبارزه ترسره کړو. موږ باید حرفوي انقلابي کادرونه ولرو، ځکه د انقلاب ضد دښمنان لاتراوسه سته.

مور درې ډوله دښمنان لرو:

۱ - پانگوالي او امپرياليزم، چې زموږ تر ټول خطرناکه دښمنان دي.

۲ - پخواني عادتونه او دودونه هم زموږ بد دښمنان دي. هغوی په ټينګه سره هڅه کوي، د انقلاب د پرمختګ مخه ونيسي، خو موږ نه سو کولای هغوی په ځان کې وساتو، بلکې بايد په ډېري هوښياري او پام سره، د هغوی د سموني لپاره اوږد مهاله هڅي وکړو.

۳ - زموږ دريم دښمن وګړپالنه، چې خپله د وږې بورژوازي ځانګړتيا او د فکر ډول دی، په موږ هر يوه کې يې کمين نيولی او د کوچنۍ موکې په لټه ده، چې سر را پورته کړي. دا دښمن، زموږ د دوو نورو لومړني دښمنانو سره يو لاس دی.

ددې مخي، په انقلابي اخلاقو کې، د هر ډول شرايطو لاندې د ټولو دښمنانو سره کلکه مبارزه، هوښياري، تياري او تسليميدلو او سرکښته کولو څخه ډډه کول راځي. زموږ ګوند د سمې او يوځای رهبرۍ د سياست سره کولای سي، کارګره طبقه او ټول زيار ايستونکي د سوسياليزم پر خوا بوځي. دا ډول متحده راهبري، د ټولو غړو د فکري او عملي يووالي څخه سرچينه اخلي. د داسې يووالي پرته به موږ هغه بې خوند ارکسټر غوندي يو، چې د هري خوا څخه يې يو بې سړ او تاله ږغ راځي او هغه مهال به موږ د پرګنو او ولسونو په رهبرۍ او انقلاب په سرته رسولو کې پاته راسو.

د ګوند د غړو کړنې او خبري، د انقلاب د اوږدې يو ډېر دروند بار دی، ځکه پر ولسونو باندې زياته اغيزه پريښايي. د بيلګې په ډول: زموږ د ګوند او حکومت اوسنی سياست، د کرنيزو تعاونيو لپاره، د کار د بدلولو د ډلو جوړول دي، تر څو کرنيزي چاري ښې مخته ولاړي سي، خو د ګوند او د کارګرو ځوانانو اتحاد يې ځينو غړو د هغه سره د يو ځای کېدلو څخه ډډه کړې ده او د هغه د را منځته کولو او پياوړتيا لپاره سمې هلې - ځلې نه کوي. هغوی د وګړپالني تر اغيز لاندې، د هر کار سره چې علاقه لري، هغه ته لاس اچوي او د ګوندي ډسپلين او ګوندي تشکيلاتو پر خلاف کړنې کوي. د هغوی کړنې، په حتمي ډول سره، د ګوند اعتبار او حيثيت ته ټکان ورکوي، د چارو مخه نيسي او د سوسياليزم پرخوا، د پرمختګ په لار کې خنډونه جوړوي.

د ګوند ټول پلانونه او سياستونه د ولسونو د چوپړ لپاره دي. نو د ګوند د يو غړي لپاره، انقلابي اخلاق دا ايجابوي، چې د دغو پلانونو په عملي کولو کې، د پوره زيار او هڅې سره، د ستونزو څخه د ډېري پرته کار وکړي او په پايله کې د ولسونو لپاره په يوې بيلګې باندې بدل سي. د ګوند هر غړی بايد، خپل د ژمنتيا کچه او د

مسئولیت احساس د خلکو او ګوند په وړاندې زیات کړې. د وګړ پالني څخه ډډه وکړې او په پوره قاطعیت سره د هغه پر وړاندې مبارزه وکړې. زموږ ګوند، د یوې ډلې، یا یوه وګړې، د شخصي ګټو نماینده نه، بلکې د کارګري طبقې او ټولو زیار ایستونکو خلکو د ګټو نماینده دی او په دې باندې ټول پوهېږي.

د ګوند یو غړی، د ګوند په نوم، د پرولتاریا او په ټوله کې د ټولو زیار ایستونکو د ګټو نماینده دی. پر دې اساس، دده ګټې هم د ګوند او پرولتاریا د ګټو سره یو ځای دي، نه د هغه څخه بهر. د ګوند لپاره بریا، د ګوند د غړو لپاره د بریا په مانا ده. هر څوک، چې هر څومره هوښیار هم وي، د ګوند او طبقې څخه جلا نه سي کولای، کوم څه لاس ته راوړي. انقلابي اخلاق د یوه غړي لپاره، یعنې په هر ډول شرایطو کې، د ګوند ګټو ته، تر نورو ټولو شیانو لومړیتوب ورکول. که د ګوند ګټې، د هغه د ځاني ګټو سره په ټکر کې سي؛ نو پرته له شک، دوهم باید د اول ځای ونیسي.

د ګوند ځینې غړي، د وګړ پالني سره د یو ځایوالي په خاطر، تراوسه ګوند ته د خپلو چوپړونو ستایني کوي او د مني غوښتونکي دي. هغوی د ځانګړي پاملرنې، درناوي، مقام او آزادیو غوښتونکي دي. که د هغوی غوښتنې ترسره نه سوې، د ګوند څخه یې زړه توریږي او په دوامداره ډول سره ددې څخه شکایت کوي، چې راتلونکي یې له لاسه وتلې ده. هغوی د ګوند څخه جلا سوي او د ګوند د ډسپلین او سیاستونو پر ضد تبلیغات هم کوي. ډېرو کادرونو او جنګیالیو د مخني مبارزې پر مهال، خپل ځانونه قرباني کړي دي. ډېرو ملګرو د تولیداتو د زیاتوالي لپاره اتلولۍ کړي دي، خو هغوی یو یې هم د ګوند څخه د مني، ستایني او درناوي په تمه نه ول.

زموږ ګوند ولسي ځانګړتیاوي او سلګونه زره غړي لري. زموږ د هیواد د خاصو شرایطو په خاطر، د ګوند ډېر غړي د وړې بورژوازی د طبقې څخه دي او په دې کې هیڅ د حیرانتیا ځای نسته. د کار په پیل کې، د ګوند ځینې غړي شاید ونه سي کولای په پوره ډول سره قاطع او پیاوړي واوسي، د دوی لید او د تفکر ډول شاید سم نه وي، خو په انقلاب او جګړو کې د هغه روزني سره چې دوی لیدلي دي؛ په ټوله کې ښه مبارزین دي او ګوند او انقلاب ته وفاداره دي. دوی پوهېږي، د ګوند هر غړی ملګری، چې تېروتنه کوي، د ځانه سره ولسونه هم تېریاسي. پر دې اساس، دوی د خپلو ټولو تېروتنو د سمولو لپاره هم تیار وي. دا کار، دې ته اجازه نه ورکوي، چې کوچنۍ تېروتنې، په لویو تېروتنو واوړي. دوی په ډېر صداقت سره، انتقاد او انتقاد د خپله ځانه کوي، تر څو د ټولو د پرمختګ لپاره یې لار پرانیستي وې.

دا د انقلابي اخلاقو سره ورته ده. د پټ فعالیت په اوږدې مودې کې، زموږ گوند د استعمار کونکو د وحشیانه ټکوني او ډیرو نورو گواښونو سره – سره، د هرې ورځې په تېریدو سره لا پیاوړی کېدئ، وده یې کول او د مقاومت جگړه یې تر بریا پورې مخته وړل. دا، د انتقاد او انتقاد د خپله ځانه، د تېرې او پرې کونکي وسلې اغیزې وې.

خو ځینې داسې ملګري هم سته، چې لا تراوسه نه دي توانېدلي وګر پالنه له ځانه لیرې کړي، ددې مخې څخه ډېر کبرجن او د ځانه راضي وي او تل د خپلو وړتیاوو په اړه ویاړ خرڅونه کوي. دوی په داسې حال کې چې خپله له نورو څخه انتقاد کوي، دا نه خوښوي، چې نور پر دوی انتقاد وکړي، یا د خپل انتقاد څخه تېښتي او یا د جدیت او صداقت پرته چلند ورسره کوي. دوی له دې څخه ډارېږي، چې خپل حیثیت به له لاسه ورکړي، یا به یې شخصیت کښته راسي. هغوی د پرګنو نظرونو ته هیڅ پام نه کوي. موږ د تېروتنو د شتون څخه نه؛ بلکې د هغو په بې رحمۍ او چټکي تصحیح کې د نه بريالي کېدلو څخه ډار لرو. د تېروتنو د سمولو لپاره موږ باید د خلکو انتقادونو ته غوږ ونیسو او په صداقت سره له ځانه انتقاد وکړو. د داسې کار نه کولو پر مهال به موږ شاته ولاړ سو، چې د وګړپالنې حتمي پایله ده.

انقلابي اخلاق، یعنې د خلکو سره په یوه واحد جسم کې اتحاد، پر دوی باندي باور او د دوی نظرونو ته غوږ نیول. د گوند غړي، کارګر ځوانان او کادرونه د خپلو کړنو او خبرو سره، د خلکو باور، درناوی او مینه خپلولای، هغوی د گوند سره یو ځای کولای، متشکل کولای او سیاسي شعور ورکولای سي او داسې یې سره ټولولای سي، چې دوی په ډېرې تلوسې سره د گوند د سیاستونو او پلانونو د عملي کولو لپاره لاس په کار سي.

دا هغه کار وو، چې موږ د انقلاب او مقاومت د جګړې پر مهال ترسره کړی، خو دا مهال وګړپالنې زموږ ځینې ملګري را نیولي دي. دوی، ددې ادعاء سره چې هر څه یې زده کړي دي، د خلکو څخه جلا پاته سوي او د خلکو څخه د زده کولو څخه ډډه کوي او یوازینی هڅه یې داده، چې خلکو ته یې ور وښيي. دوی د خلکو په منځ کې د سیاسي کار او تبلیغاتو د سمبالولو پر مهال د ځانه تزلزل ښيي او ډېر ژر د بورکراتیزم او امر ورکولو په ناروغۍ اخته کېږي. په پایله کې د خلکو په وړاندي خپل درناوی او باور هم دلاسه ورکوي.

دا مهال، زموږ د هيواد شمال د سوسياليزم پر خوا ځي. دا د مليونونو زيار ايستونكو انسانانو هيله ده. وگړپالنه د سوسياليزم د ودانۍ پر وړاندي يو غټ خنډ دی. په پايله کې، د سوسياليزم لپاره بريا، د وگړپالني د له منځه وړلو لپاره د جدي مبارزې څخه جلا نه ده.

د وگړپالني په وړاندي مبارزه، د ځاني گټو د پښو لاندې کولو په مانا نه ده. هر څوک خپلې ځانگړتياوې، هنرونه، کورنۍ او خصوصي ژوند لري. که د يوه وگړي، شخصي گټې، د ټولو خلکو د گټو سره په ټکر کې را نه سي؛ هيڅ زيان نه لري، خو موږ بايد دا په پام کې ولرو، چې هر څوک يوازي په سوسياليستي ټولني کې کولای سي، خپل خصوصي ژوند او ځانگړتياوې ښې کړي او مثبت ټکي وروزي.

د وگړو د حقوقو او د دوی د رضایت لپاره، د سوسياليزم او کمونيزم ځای ته، بل هيڅ نظام هم نه سي رسېدلای. په هغه ټولنه کې چې د څېښناگرو طبقاتو تر واکمنۍ لاندې ده، يوازي د څو کسانو گټې خوندي کېږي، خو د زيار ايستونکو کوچنۍ گټې هم له منځه ځي، خو په سوسياليستي او کمونستي ټولنو کې چې زيار ايستونکي خپله خپل د ځان پالونکي وي، هر څوک د ټولني يو برخه دی او په خپل نوبت سره، ټولني ته خدمت کوي. په همدې خاطر، د يوه وگړي گټې، د ټولي ټولني د گټې سره تړلي وي، او د هر يوه لاس ته راوړل، د بل د لاس ته راوړل د ځانه سره لري. اوس که دوی دواړه، په ټکر کې سي، انقلابي اخلاق، د ټوله ائيزوگټو لپاره، د شخصي گټو قرباني کول غواړي.

په انقلابي غورځنگونو کې مليونونه خلک وي. انقلابي فعاليت هم زرگونه ستونزي او گواښونه لري. پر سختو شرايطو د برلاسي او په تضادونو باندې د سمې پوهېدنې او بېلابېلو مسايلو د سم حل کولو لپاره موږ بايد د مارکسيزم – لينينيزم بيرغ ته لاسرسی ولرو. يوازي ددې لارې موږ کولای سي، پياوړي انقلابي اخلاق ولرو، پر خپلو دريځونو باندې کلک ودريږو، خپله سياسي او تيوريکه کچه پورته کړو او هغه دندې چې گوند راته سپارلي دي؛ عملي کړو.

د مارکسيزم – لينينيزم زده کړه، د مسايلو سره د ځان او نورو د چلند د څرنگوالي او په نړۍ شموله واقعيتونو باندې د پوهېدلو لپاره ډېره اړينه ده. موږ بايد د عمل د دريځ څخه پر دې تيوريانو باندې پوه سو.

خو زموږ ځينې ملگري چې په يو مخيزه ډول مارکسيستي کتابونه حفظوي او داسې خيال کوي، چې نور يې مارکسيزم – لينينيزم تر نورو ټولو ډېر زده دی، خو کله چې د ځانگړو عملي مسايلو سره مخ کېږي، يا د ځانه ميکانیکي حرکت ښيي، يا حيرانېږي. د هغوی خبرې، د هغوی کړنو ته ورته نه دي. هغوی مارکسيستي

– لښښتي کتابونه لولي، خو د هغه په انقلابي او پرولتاري روح باندي ځان نه پوه کوي. هغوی یوازي غواړي خپل معلومات نورو ته وښيي، نه دا چي هغه په انقلابي عمل کي وکاروي. دا هم د وګړپالني یو ډول دی.

وګړپالنه، سلگونه ډوله نوري ناروغۍ هم را منځته کوي: بوروکراتیزم، امر ورکول، سکتاریزم، سوبزکتویزم (د مسایلو سره ذهني چلند) فساد او نور. وګړپالنه، خپل د بندي لاسونه او سترګي ور تړي او د هغه ټول حرکتونه او کړنې د درناوي او مقام د لاسته راوړلو د هیلي پر خوا بیایي.

دا مهال، په شمال کي د سوسیالیزم د ودانولو لپاره د ګوند او خلکو دنده داده، چي تولید د زیاتوالي او سپما لپاره هڅه وکړي، کرار – کرار سوسیالیزم ته مخه کړي او هغه د هیواد د بیا یو ځای کېدلو لپاره په یو پیاوړي سنگر بدل کړي. دا یو ډېره لویه دنده ده. پرېږدئ، چي د ګوند او کارګرو ځوانانو د اتحادیې ټول غړي او کادرونه دا پایلي ته ورسېږي، چي خپل ژوند د خلکو او ګوند چوپړ ته ځانګړی کړي.

انقلابي اخلاق د آسمانه نه راځي، بلکې د ورځنیو مبارزو او هڅو په لړ کي تکامل کوي.

یو انقلابي انسان ته، د سوسیالیزم د جوړولو او بشریت د آزادۍ لپاره تر چوپړ، بل به څه ډېر نیکمرغه او خوشاله کونکی وي؟

زه هیله لرم، چي د ګوند او کارګرو ځوانانو د اتحاددېټول غړي د پرمختګ لپاره ټینګه مبارزه وکړي.

پای

ملګری هوشي مین